

Sygn. akt IV KZ 6/22

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **Ł. W.**

skazanego z art. 207 § 1a k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 marca 2022 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Sędziego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 15 grudnia 2021 r., sygn. akt XXIII Ka (...),

odmawiające przyjęcia wniosku skazanego o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego

w K. z dnia 30 listopada 2021 r., sygn. akt XXIII Ka (...) wraz z uzasadnieniem

na podstawie art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i przekazać sprawę Prezesowi
Sądu Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 30 listopada 2021 r., sygn. akt XXIII Ka (...), zmienił – w części zawierającej orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności – wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 lipca 2021 r., sygn. akt IV K (...), którym Ł. W. został skazany m.in. za przestępstwo z art. 207 § 1a k.k. i in.

Pismem datowanym 7 grudnia 2021 r. skazany Ł. W. wystąpił do Sądu Okręgowego z wnioskiem o doręczenie mu wspomnianego wyroku wraz z uzasadnieniem „celem złożenia skargi kasacyjnej”. Zarządzeniem z dnia 15 grudnia 2021 r. Sędzia Sądu Okręgowego w K., która była zarazem przewodniczącą składu orzekającego w sprawie Ł. W., na podstawie art. 422 § 3 k.p.k. odmówiła przyjęcia

wniosku, motywując tę decyzję faktem, że wniosek został nadany w dniu 9 grudnia 2021 r., zatem po upływie siedmiodniowego terminu biegnącego od ogłoszenia wyroku.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł skazany Ł. W.. Chociaż wskazał, że długo zwlekał z wnioskiem o przysłanie mu wyroku Sądu Okręgowego w K. z uzasadnieniem i postulował, by mu „przywrócić termin zawity”, to w istocie zakwestionował wyrażony w zaskarżonym zarządzeniu pogląd, że wniosek złożył po terminie. Do zażalenia dołączył bowiem poświadczoną za zgodność z oryginałem kserokopię wystawionego przez funkcjonariusza Służby Więziennej potwierdzenia odbioru w dniu 7 grudnia 2021 r. od „W. Ł. s. H.” korespondencji adresowanej do Sądu Okręgowego w K. XXIII Wydział Karny Odwoławczy (k. 504 akt sprawy), która to data jest zresztą naniesiona na odwrocie koperty (k. 496), w której umieszczono tę korespondencję (wniosek skazanego). Skazany ponownie wniósł o przysłanie mu wyroku wraz z uzasadnieniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zaskarżone zarządzenie należało uchylić i sprawę w zakresie decyzji w przedmiocie wniosku skazanego przekazać do ponownego rozpoznania w Sądzie Okręgowym w K. – Prezesowi tego Sądu, który może zlecić podjęcie czynności upoważnionemu sędziemu (art. 93 § 2 k.p.k.).

Takie rozstrzygnięcie wynika z zaistnienia w sprawie bezwzględneho powodu odwoławczego określonego w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k. Chociaż w art. 439 § 1 k.p.k. jest mowa o orzeczeniu, jednak w zaistniałej sytuacji procesowej wypadało uznać, że przepis ten ma też zastosowanie do przedmiotowego zarządzenia.

Przepis art. 40 § 3 k.p.k. stanowi, że sędzia, który brał udział m.in. w wydaniu orzeczenia zaskarżonego w trybie kasacji, nie może orzekać co do tej kasacji. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ukształtował się pogląd, że zawarte w art. 40 § 3 k.p.k. pojęcie orzekania „co do kasacji” odnosi się nie tylko do orzekania w przedmiocie merytorycznej zasadności kasacji, czy orzeczeń decydujących o jej dopuszczalności, ale też rozstrzygnięć pozostających z nimi w ścisłym związku, które „blokuja” dostęp do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Za takie niewątpliwie należy uznać zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o doręczenie

wyroku wraz z uzasadnieniem (zob. np. postanowienia: z dnia 29 stycznia 2014 r., IV KZ 1/14; z dnia 30 marca 2017 r., V KZ 7/17 oraz V KZ 9/17; z dnia 28 listopada 2018 r., V KZ 51/18). Tymczasem w tej sprawie sędzia, która wydała zarządzenie o odmowie doręczenia skazanemu wyroku Sądu odwoławczego z uzasadnieniem, wcześniej brała udział w wydaniu tego wyroku. Stwierdzenie tej okoliczności nakazywało uchylić zaskarżone zarządzenie w celu wydania wolnego od procesowych nieprawidłowości rozstrzygnięcia co do wniosku.

Powyższe zwalnia Sąd Najwyższy od odnoszenia się do argumentacji zawartej w zażaleniu, należy jednak zalecić, by w kontekście art. 124 k.p.k. była ona w polu widzenia przy ponownym procedowaniu w przedmiocie wniosku skazanego.

Jedynie na marginesie celowe będzie zaznaczyć, że wobec złożenia, uznanego za skuteczny, wniosku przez obrońcę skazanego, w aktach sprawy znajduje się pisemne uzasadnienie wyroku wydanego Sąd Okręgowy w K. w sprawie Ł. W.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.